

vall que esdevé un bressol de silenci i de pau.

Deixem enrera aquest espai de pregària i d'història i anem cap al nord-oest i pugem a la serra dels Giberts trobem l'església, enfilem el camí i davant nostre hi ha un corriol endreçat de fa poc que ens conduirà a una altre vall lluminosa fins arribar al Mas Pils, anem trobant fonts totes agençades amb frases assenyades i filosòfiques. Al darrer tram i ja de baixada abans d'arribar al Mas Pils trobem uns caçadors que fan la cacera del senglar i passem avall perquè no ens fa gaire goig tot plegat.

El Mas Pils es troba en un toronet breu, mig arran de camí i mig amagat entre un bosc esclarissat. És d'aquells llocs que es veu a venir la gent, vingui d'on vingui perquè es troba en una cruïlla de camins, un lloc de pas amunt i avall. Allà s'hi fa una aturada i un grup d'amics de l'excursió gosen cansar-se una mica més i descobrir el segon tresor del dia d'avui.

Enfilem per un camí que a mig fer el trobarem asfaltat fins al coll de Banyuls de 592 m. des de dalt de tot es divisa el mar i la costa suau i arrodonida de la mediterrània, amb crestes rocalloses arran d'aigua i unes feixes que esglaonen la vessant fins el mar, travessem la línia de la frontera de França on hi passaren uns altres caminants, fugint cap a l'exili. No deixa de fer-se estrany que per aquest camí anys enrera s'hi van haver de deixar tantes il·lusions, tants anhels i afanys per assolir una vida nova en un lloc nou ple d'enyor. La baixada es fa per un camí que sembla una torrentera oberta per l'aigua de la pluja, passem per entre els arbustos i ens submergim en una naturalesa àrida. Lluny hi pastura un ramat de cabres blanques, a prop hi tenim argelaga. És un indret solitari i inhòspit.

Dinem a prop del mas Pils amb el Puig Migdia al davant i prop d'un rierol on, enmig d'una aigua transparent, s'hi veuen petits bancs de peixos, tot plegat un petit esclat de vida salvatge. Després seguim pel GR-11 passem pel Mas Corbera a 215 m. i s'anuncia el dolmen del Mas Girerols dins del bosc però no ens hi aturem sinó que fem via al costat del Riu Orlina amb un llit molt obert amb els arbres colpejats i alguns abatuts, pleníssim de còdols amuntegats en llesques, senyal inequívoca d'una riuada forta. Fem el darrer tram de la sortida i ensopeguem amb uns marges de rius molt esqueixats pels recents aiguats que s'hi han patit, travessem la riera de Sant Genís fins la font Cadecàs, passem per les Vinyes Velles fins arribar a Espolla a 124 m. a entrada de fosc. Hem fet un recorregut de 19 km. El paisatge ens ha sorprès pel canvis en el bosc i en els turons. Ha estat una sortida on les nostres petjades han resseguit les de tants i tants altres, hem resseguit la història de Catalunya antiga, senyorial, religiosa i fecunda i hem tre-

pitjat amb els nostres passos d'un dia de diumenge assolit i feliç els mateixos indrets que per a d'altres fou un camí de desolació i tristesa vers l'exili desconegut. No obstant, després d'haver fet aquests camins amb tota la consciència del lloc on hem passat penso que el grup de caminants de les matinals de l'Agrupació ens hem sentit encara més a prop de la terra, més coneixedors del nostre país, potser encara més atents. M'agrada assolir el deliciós gust de la història viscuda.

BIBLIOGRAFIA:

Gran Geografia de Catalunya.
Alt Empordà pàgs 255-258

Vocal: Alfons Garcia

Rosa Serra i Sala

6 de febrer

Montornès - Font d'en Gurri

7:30 Sortida de Granollers amb cotxes. El grup estava constituït per 15 persones.

El Temps ennuolat no ens deixarà gaudir del panorama.

7:45 Sortida caminant de la Plaça Pau Picasso de Montornès del Vallès amb direcció al Barri del Castell, el barri en peu de guerra, pel litigi que té amb l'Ajuntament per la seva urbanització.

Al final del barri i llindant amb el bosc contemplem la masia de Can Sauquet amb els seus cèrvols, estruços i més bestiar. Fem una petita parada i ens endinsem per un corriol que pel mig del bosc i fent esses ens porta al coll de La Salve, des d'on es pot contemplar de forma panoràmica: Granollers i les seves rodalies, si no hi ha núvols. Com que n'hi ha no podem veure res.

Continuem cap al Coll Corbera, situat sobre el Golf de Vallromanes, on esmorzem acompanyats

Coll de Cau Corbera. Foto A. Remolins